

[Aksel Jensen.]

det radikale Parti og Partiet Venstre. Man ønsker ikke fremdeles at drive Banken med Statens Garanti og løbe den Risiko, der er en Følge deraf. Derfor anser vi fra vor Side en Løsning i Forbindelse med fortsat Statsgaranti for Landmandsbankens Forpligtelser for uigennemførlig, og jeg anser den Vej, som Lovforslaget her anviser: Videreførelse af den sunde Del af Landmandsbanken som Privatbank, for at være den eneste rigtige og ogsaa i Længden baade den bedste og billigste.

Det ærede Medlem Hr. Stauning sagde, at Statsdrift var hundrede Gange bedre end og langt at foretrække for Privatdrift. Ja, den Opfattelse kan det ærede Medlem jo have, men vi har nu den stik modsatte Opfattelse. Vi ønsker Privatdrift saavel paa Bankomraadet som paa andre Omraader, idet vi mener, at det er den sundeste og bedste Form, og de Forsøg, der er gjort her paa Statsdrift af Landmandsbanken, kan jo ikke siges at være saa tillokkende, at man skulde fortsætte dermed. Det er muligt, at det ærede Medlem vil sige det samme, som han sagde i Gaar, at det nok er Statens Penge, men at det dog er Privatdrift. Jeg gad dog vide, om det ærede Medlem Hr. Stauning vilde være i Stand til at sætte en bedre Ledelse i Spidsen for Landmandsbanken end den, der har været de sidste Aar, saafremt det havde været en Statsbank. Vi mener ikke, der kommer Ro om Banken, saa længe Staten staar som Garant, og derfor maa vi bort fra en saadan Ordning.

Det er paastaet, at Lovforslaget her er et udpræget Likvidationsforslag. Dette er, som det gentagne Gange er sagt, en Misforstaaelse. Det, Lovforslaget tilsigter, er kun en almindelig Likvidation af de Engagementer, der nødvendigvis maa likvideres, fordi de ikke har Livskraft i sig, og i øvrigt er det jo et Forsøg paa at skabe en ny selvstændig solid Bank, der kan være til Støtte for dansk Erhvervsliv. Derfor vil jeg tilbagevise en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Stauning, som sagde i Gaar, at det var et Kølleslag imod de Virksomheder, som er knyttet til Landmandsbanken. Jeg tror, at det bedste, man kan gøre imod de Erhvervsvirksomheder, der er knyttet til Landmandsbanken, er, at det hele kommer ind under Privatbankdriftens Former, og at det bliver en Bank, som der kan skabes Ro om og Tillid til, thi dermed mener jeg, Erhvervsvirksomhederne er bedst tjent.

Naar der her fra forskellig Side er

anket over, at man allerede nu fastslaar, at Statens Garanti ikke løber ud over 1932, mener jeg, at det er rigtigt allerede paa nærværende Tidspunkt at fastslaa dette, thi derigennem tror jeg, man hurtigst naar til det Resultat, man har tilsigtet, nemlig at komme ind i en ny Ledelse af Landmandsbanken under Privatdriftens Former.

Der er rejst en Del Kritik af Forslaget under Sagens Behandling. Jeg tillod mig gentagne Gange i min Tale i Gaar at fremhæve Lovforslaget som et godt Forhandlingsgrundlag, og jeg tillader mig fremdeles at have den Mening, at det er et godt Forhandlingsgrundlag. Jeg ved nok, at det ærede Medlem Hr. Stauning kom med en Udtalelse om, at jeg skulde have nævnt det 17 Gange i min Tale. Det er en af de Overdrivelser og urigtige Paastande, vi ikke saa sjældent hører af det ærede Medlem. Det ærede Medlem maa have hørt ikke alene dobbelt, men mangedobbelt for at kunne komme med en saadan Udtalelse; men maa jeg blot gøre den ene Bemærkning til det ærede Medlem, som nu kritiserer os saa stærkt, at den Indsats, det ærede Medlem har gjort som Minister i sin Tid, var at ændre Tallet 1928 til 1933; det var det ærede Medlems Indsats, en Udsættelse, medens det, vi nu tilsigter, er at faa en endelig Ordning. Jeg skal slet ikke diskutere Spørgsmaalene fra 1926, men blot paapege den Kendsgerning, at det var den Indsats, som det ærede Medlem Hr. Stauning har gjort.

Naar jeg pegede saa stærkt paa Forhandling, var det, fordi vi fra vor Side mener, at det er ønskeligt, at den endelige Ordning træffes under saa stor Enighed paa Rigsdagen som vel muligt, at der bliver givet de forskellige Partier Adgang til at faa deres Anskuelser gjort gældende igennem den Forhandling, der skal føres. Jeg synes ikke, det var noget, vi skulde have Utaak for, jeg synes, det var noget, Regeringen fortjente Tak for. At der vilde komme Kritik imod Lovforslaget, maatte vi være forberedt paa; hvordan det end saa ud, vilde Kritikken være kommet. Nu har den faaet Luft, og trods den Modstand, der har været fra forskellig Side, er der alligevel enkelte Ting, der er Enighed om. Det er i hvert Fald min Opfattelse, at der bag Kritikken viser sig Enighed hos tre Partier, nemlig Venstre, de Konservative og de Radikale, om, at vi maa bort fra Statsgarantien over til privat Bankdrift. Det er det, Lovforslaget tager Sigte paa, og det giver Plads enten for Rekonstruktion eller Oprettelse af en ny Bank.